

CSIKI HIRLAP

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS TÁRSADALMI HETILAP

Elofizetési árak:

Egész évre 8 K. fél évre 4 K. negyed évre 2 K. A hirdetések első díj szerint számítjuk. — Egyes szám ára 20 fillér.

—: Megjelenik minden szombaton. —:—

Főszerkesztő:

PÁL GÁBOR

Szerkesztő:

KÁDÁR FERENC

Felolós szerkesztő:

Dr. GÁL JÓZSEF

A lapba szánt közlemények

és cserapódiányok a szerkesztő címére (Csikszereda, Apaffy-u. 3.) az előfizetési díjak pedig Dr. Gál József ügyvéd címére küldendők

Kéziratokat nem adunk vissza. — Nyitlér sora 20 fillér.

Az osztrák Ephialtes.

A császár híres armádjába beférkőzött az árulás. Azt a híres szervezetest, melynek nem volt soha sem nemzete, sem hazája, csak legfőbb hadura; mely nem ismert más tekintetet, más felemelő érzést vagy cselekvéseiben más lelkesítő indítékot, mint a legfelsőbb szolgálat érdekét, melynek katonai virtusa, harcosszelleme csak a szolgálati szabályzatoknak vasfegyelmel teremtő kényszerű szigorúságán alapult: ime kikézdette az erkölcsi mételey, a korrupció. És ott kezdette ki, ahol a rettegett zsoldos vezér, Wallenstein a 30 éves háború kezdetén első ezredet a császár szolgálatára összetoborozta. Nem holmi kis ember, nem alantos tiszt piszkolta be a legfőbb hadur aranyos kardbojját, csufolta meg a bizalmat, az esküt, a legfelsőbb szolgálatot, hanem egy ezredes, a hadszervezet egyik előkelő exponense, egy hadtestnek vezérkari főnöke, halalos katonai titkoknak tudója, intézője. Borzalmas elgondolni, hogy amikor élet halál harcra készülünk a monarchia legfélelmesebb ellenségével szemben, akadjon a hadügyi igazgatásnak egy előkelő embere, ki minden titkos intézkedést, mit esküjére, tisztu becsületére és hazafiu lelkiismeretére bízunk, pénzért eladja a legnagyobb ellenségnek. És borzalmas elgondolni, hogy tette azt 10 éven keresztül észrevétlenül; de ha csak most teszi is, most az egyszer követi is le a rettenetes bünt, akkor is mérhetetlen katasztrófát zudithat egy egész országra. Csodálatos, hogy a lelkiismerete föl nem ebredt, hogy nem adott a hosszú 10 esztendő alatt öngyilkos fegyvert a kezébe vagy legalább eszébe nem jutott elugrani az elárult országból. Egyben nyugodtak lehetünk, Rédl ezredes, akit

elért a végzete, nem magyar ember volt; de azt is tudjuk, hogy magyar ember ilyenre nem válakozhatik; még gondolatnak is elképzelhetetlen; hát ez egy okunk lehet, hogy ne legyünk megelégedve nemzeti szempontból az ugynevezett közös hadsereggel, de azt tudjuk, hogy mégis a miénk, hogy a miénk lesz egyszer a maga nemzeti mivoltában, hogy minket véd, a mi biztonságunkat, békénket szolgálja. Azért kísérí egész Magyarország osztatlan felháborodással azt a hallatlan szörnyüségét.

Rédl ezredes, ez a galíciai — üzleti szempontból kezelte a hadi titkokat, és az ilyen ember bizonyára orosz, francia vagy más szolgálalban is üzletet csinál az ellenséggel, ha jól megfizetik, ha költséges passziói ugy kivánják. Szabad-e a hadsereget kitenni az ilyen irányu veszedelmeknek, nem kellene-e szigorubb és körültekintőbb ellenőrzést gyakorolni minden irányban a sereg vezetőinek, de leginkább a tisztu anyag megválasztásában? A liberális, a túlságos humanus felfogás oly egyenleget gyűjthet össze a monarchia tisztu karában, mely döntő pillanatokban szétrebben vagy legjobb esetben szétmállik, mint a rosszul összefoldozott, molytete bunda. Még jó hogy a cseh, horvát és szerb tiszték közül egy néhány szökdösött le a Balkánra, hogy a cseh tartalékosok közül egy-két század renitenskedett. És ha ki talál törni a télen az orosz háboru? Láthatunk volna még tomeges árulásokat is! Mint a fényező a sötét éjszakába: ugy világitanak ezek az esetek. Megbízható elemet a fontos katonai pozíciókba! Érvényesülést a magyar eszmének, a magyar katonai éretnyeknek az armádjában! Nincs az uralkodó háznak megbízhatóbb nemzete a magyarnál; nagy és fontos közös érdekek mélyitik azt a megbízhatóságot. És nincs az egész világnak olyan

legfőbb szolgálati érdeke, olyan katonai esküje, amely megérné a magyar nemzeti hadseregre feketeft hitet, megbízhatóságot, lelkesültséget és kifejtethető ősi katonai éretnyeket.

HETI KIS TÜKÖR.

A multkorit neveztük „nagyliét”-nek, pedig mégis inkább illetné ezt, amikor végre megtörtént a sziklaomlás, mely maga alá fogja temetni az utána omló törmelékekkel a hatalomra méltatlanok sötét seregét. Szeretnők, ha tollunk alól méltó tükre kednek ki azoknak a minden inmenső uton haladók lelkeben elemi erővel forró érzelmeknek, amelyek e hét történeti eseményét: a Dész fölmentését önkénytelenül kísérik.

Mert lehetetlen az igazság diadalának láttára érzelmi momentumoktól mentesnek maradni. És lehetetlen, hogy sorok írására ne izguljon a kéz, amelyek méltó vonalakban láttassák meg azokat a patkánylajzatokat, akik most a főelővéd gyaszos letűnésor gyors iramban roliannak bűzös lyukaikba, hogy tovább éljék ott napvilágra nem érdemes életüket.

Tükröt szeretnénk ide markirozni, hogy meg-lássák magukat benne sodan a távolból söt a közelből is és megiszonyodjanak a maguk bélyeges arcúlatától. Mert beilyegzettnék kell lennie annak, aki a megismert igazság ellen is tusakodik, mert hát magy bünök sorába vagon az sorozva. De pirulniók kell azoknak a cegérés alakoknak, amilyenek szintén akadnak a patkánylajzatban — pirulniók kell azoknak a köpenyforgató szélvűzűs szerint forduló őrös lipokritáknak, akik a kövér bugyeláris és a mindent legyűző érvényesülmi akarás evangéliumát hordozva cifra mellényük piszkos zsebében — együtt vetnek követ éretlen naivsággal arra, akinek mihaszna béreucci voltak, az inmenső ut követőivel megteveszteni akarván őket, hogy most már ezek fogadják be a maguk tisztos elvek szerint igazodó táborába.

És ilyen stilusban illenek még tovább is folytatni e sorokat. Így lenne megfelelő rezonanciája a

A „CSIKI HIRLAP” TÁRCÁJA.

AZ ANYA.

— Te még itt vagy? Mit akarsz Gizike?

A megszóított beteges tekintetü gyermek felvete bágyadt szemét anyjára, arra a gyönyörű asszonyra, aki hanyagult dült végig a gazdag himzész ottománon.

— Szeretném, ha te engem egy kicsit szeretnéd, dadogá félenken a picike.

— Hiszen szeretlek.

— Nagyon?

— Igen.

— Akkor végy az öledbe és csókolj meg?

A szép asszony lehajolt gyermekéhez és ölebe vette.

— Nos megvagy elégedve?

— Oli, mama mily jó vagy, felujjongott a picu karjával, erősen átszorivta a kis mama nyakát.

A fiatal asszony erősen szemébe nézett gyermekének. Ferje arcának mása volt ez a kis göndör fő, fejének, akit soha nem szeretett.

— Most már niemj Gizikém, légy jó leányka, a mama most háborítatlan akar lenni!

Gizike engedelmessékedve vonult vissza babájához a sarokba, a szép Karola pedig félig lezart szemekkel dült végig ujra az ottománon.

Még igen fiatal volt: alig túl a huszon; éppen a felébe a férje korának.

Atyja a hadseregnél szolgált és mint örnagy ő volt a kis helyőrség feje.

Egyszer váratlanul lepte meg a pénztár-vizsgáló bizottság. Valami elidevett kulesért visszament a szobájába, ahonnan többé nem jött ki.

A bizottság a pénztárt őrösen, az örnagyot meg áttört szívvél találta meg. A másik percben neje már özvegy, egyetlen leánya pedig árva volt.

A fényhöz szokott család aytaján most egyszerre bekopogtatott a nyomor. Elhagyta őket mindenki — csak Vámos Béla, Karola mostani férje maradt hűségesen oldaluk mellett.

Féltév mulva feleségévé lett.

Az ifjuság aranyos illuzióit mind eltemette az az oltár előtt kimondott „igen”.

Nagyon szerette anyját s nem tudta elviselni, hogy most öreg napjaira nyomorogjon. Odaveté tehát magát áldozatul. Nemsokára azonban ujra föléledt keblében a mult délibábos lírája, képzeletében ujra meg ujra megjelent a gyermekálmok ideálja, a délcég tengerészstisz. Hiába volt férje gyöngéd, hiába halmozta el szeretetével egész hevevel, ő csak szabdságának elrablóját látta benne. És Vilmos sokkal büszkébb volt, hogy semmi szerelméért könyörgjön. — Belétemetkezett a foglalkozásába és az asszonykát teljesen magára hagyta. Az elhanyagolás pedig — mint Karola nevezte — még inkább elkészerítette őt.

Állapotán az sem változtatott semmit, hogy anyává lön. Gyermekét nem igen halmozta el a anyai szeretetével, mert minden mozdulata, halvány arcoeskájának minden vonása folyton gyűlölt férjére emlékeztette.

Négy év mult el szerencsétlenül, midőn Dezső, a régi ideál, egyszerre csak otthon termelt a kis városban. Nem sokáig váratott magára, már más nap ott ült a szép asszony szalonjában és Karola lángoló arccal hallgatta az eszeveszett szavakat, melyeket a tengerészstisz sugdosolt a fülébe.

Miert nem mond ilyeneket a férje? Mert nem

szereti? Kezdte szivesen hallgatni az örültségeket. Régóta nem érzett mámor fogta el.

Akkor sem tiltakozott már, midőn Dezső rábeszélmi egykezezt, hogy hagyja el az urát és kövesse őt egy ismeretlen világba — a végtelen tengeren túlra. És miert ne? Miert kell neki azgal az emberrel együtt élnie? Még a véletlen is segített. Vámosnak néhány napra el kellett utaznia hazulról, éppen a legalkalmasabb idő, hogy örök bucsut mondjon boldogtalansága, rabasága aranyos kalcikájának. De mi lesz a gyermekével? Magával vigye? Van-e joga elrabolni őt aytajától? Nem! Gizi aytajé marad. De egy bucsusokot mégis csak szabad lesz elvinnie magával. Gyermeké fölé hajolt, Gizi nyugtalanul mozogott ide-oda, arca égett és apró kezecskéje olyan forró volt. Az anya aggódba nézett gyermekére. Félignyitott sápadt ajkai között elakadt lelekete, melleskeje nehezen emelkedett föl s alá, szemét bágyadtan nyitotta fel s gyöngye elhaló hangon szütagta:

— Mama, mama!

— Itt vagyok édesem. Mi hajod, hol fáj gyermekem?

Gizike nem tudott válaszolni. Szemei ujra bezáródtak, ugy feküdt hűfelér párnái közt, mint egy halott.

Az anya kétségbeesett kiáltással futott át a szomszéd szobába.

Orvost! orvost!

Mit törődött most a tengerészstiszttel, a ki már titrelmentlenül várta az állomáson. Nem gondolt most senkire, semmire, csak beteg, haldokló gyermekére. Megjött az orvos. Valami csillapító szert adott a kicsikének és a mama gondos ápolásába ajánlotta őt,

némely felhuzás szerint hangolódó és hangzó iráskának a miénk — ha ugyan egyáltalán okos ember reflektálhat ma már olyanféle hülyeségekre, hogy hát az ellenzék vádaskodásoknak igen is nincs igazuk. Am hagyjuk ezt. Elvégzik az ilyen agyalágyultak operációját mások. Mi egyszerűen csak regisztráljuk, hányadán is állunk.

Évfordulóhoz értünk: 1912. június 4-ének évfordulójához. A Tisza—Lukács-hadjárat akkor indult el dicső utjának s nyomában támadtak törvénytelen törvények, szállították Bécsnek katonai reformok, működött a leggyeres erő a parlamentben, kikelt a föld alól a parlamenti őrőség és örült rohanatban száguldott végig az országon az erőszaknak veszes orgája, meglermette gyümölcsét a köz karára teletömött pártkassza s most, a jelszó évfordulón:

a budapesti királyi törvényszék fölmentette Déry Zoltánt a rágalommal vádja alól, mert igazat mondott, amikor Lukács Lászlóról azt állította, hogy Európa legnagyobb panamistája. Ez az egyszerű tény, amit letagadni nem lehet.

A nemzetlen lesz most a sor, hogy szétfórja és elpusztítsa azt a rendszert, amely elmerüléssel fenyeget minden szabadságot, jó hírnevet, nemzeti fennállásának összes erkölcsi alapjait, s amelynek sorsát a bírói ítélet a „király nevében” megpecsételte. Meri csejtelenen, nemcsak Lukácsról van itt szó. Az ő dicsőletlen bukása még nem jelenti, hogy a normális viszonyok helyre álltak. Mutatja ezt a 4-iki parlamenti vihar, amikor is a bevonult ellenzéknek ismétellen kijutott a nem épen önkéntes kitakarodásból. A Tisza teremtette parlamenti őrőség első szerepe alighanem az utolsó is lesz. Az a két-lárom kardvágás, amit Gerő százados Hédeváry Lehel Kossuth-párti képviselőre mért, hogy csakugy hallott be a padok alá, bizonyára nem fog ismétlődhetni.

Lehetetlen ugyanis, hogy kivont kardok suhogása kísérje tovább is a magyar törvényhozók tanácskozásait. E hét gomolygó eseményeinek részleteit nem lehet feladatunk végig kísérni. Az ünneplés zajából se akarunk részt. Még abból is minél távolabb, mily csúfos bukás érte a kormány jelöltjét Nyirbátoron s mily fölényes győzelmet aratott az ellenzék. Ez a kettős győzelem csak halvány kiütődése annak a nagy igazságnak, amely lehet bárhol is, és legyen bárhol is, de semmiesetre nincs ott, ahová köve gondolták és hiszik ma is sokan: a többi segítség nek minősített párt markában.

A Lukács vezérrel megindult a sokféle tervezetek: ki lesz az új kormányfő, nem ártani a kormány veszi-e át az ország ügyeket stb. Majd megmutat mindent az idő. Dehogy Lukács utódja Tisza legyen — ahogy szeretnék — azt tán az idő se fogja megmutathatni.

Jöhet a nyugodt munka ideje.

Az igazgatóság végsőkig fokozódott bennünk. Nem volt egy nyugodt pillanatunk. Minden ténykedésünkben, cselekedetünkben, gondolatunkban és álmunkban a háború sötét, el nem hoesegedhető réme kísértelt. Lázás kíváncsiság-

mert veszedelmes gyermekbetegség támadta meg Gizikét.

— Mellette maradok gyermekem. zokogott a szép asszony.

— Nemsokára jelentették Dezsőt. Borzalom futott végig a lelkén.

— Nem fogadok senkit, kiáltta hevesen az inasnak, mondja meg a kapitány urnak, hogy nem hagyhatom el beteg gyermekemet.

A tengerésztest nem elégítette ki a választ. Igen fontos ügyben óhajtok beszélni önágyságával, üzent be ismét.

Karola felkelt, még egy gyöngéd pillantást vetett a kis betegre s belépett a mellék szobába.

— Mi ez — kérde ingerülten Dezső. — Miért várakoztal?

— Mert nem akarok önrel menni. Ezzel sarkon fordult s bement kis betegéhez. A tengerész pedig lefeje távozott s a legelső vonattal elhagyta a várost. Mikor Vámos hazajött, neje már futott elébe.

Végre, végre! — kiáltta könnyes szemekkel, — az orvos éppen most mondta, hogy van remény.

A meglepett férj átölelte hitvesét. Mi történtek-tett távollétében, Karola így még sohasem fogadta. Nem akart hinni szemeinek. Mily változás állott be neje egész lényében. Karola aztán bevallott mindent férjének, a ki megbocsátott neki. A nő szólt: Azért akartam távozni innen, mert azt hittem, hogy nem szeretsz és nem is tudsz szeretni.

— Tekints rém! — válaszolt a férj.

Hallgatagon csüggeszté lejté keblére a nő, karjai átölelték a boldog férjet, aki csak annyit tudott meghatottan mondani:

— Ki fogom érdemelni szerelmedet.

gal, kétségbeesztő aggodalommal lestük a legújabb híreket, hogy mi lesz? Vajjon csakugyan egy beláthatatlan végzetű, nagy háború üszkét veti bele a világba egy maroknyi nép gyermekeinek macakassága, vagy kárörvendésből rettegésben, félelemben tartja az emberek millióit.

Immár túl vagyunk a sokáig fenyegető krízisen. A józan belátás felülkerekedett és a művelt világ fellelegzett.

Mi különösen halasak lehetünk a helyzet illetén fordulásán, mert a mi mostoha, zilált viszonyaink mellett nekünk volt a legtöbb kockázatunk abban az esetben, ha komolyra fordultak volna a viszonyok.

Országunk amugy is seynyed megannyi rákfenétől, a rossz időjárás, mely alaposan meglépázta kilátásainkat a jó termést illetőleg, a zilált pénzügyi viszonyok, a nagy terhek, a munkanélküliség, vagy a munkának silány díjazása megannyi ok arra, hogy a legősztintűbb örömmel töltöns el bennünket a béke és a nyugalom bekövetkezésére.

A nagy igazalom, melyben éltünk, lassankint enged s ma-holnap ismét a régié leszünk. Munkánkát újlag azzal az életkedvvel vesszük fel, mint annakelőtte. Most már nem kell felünk vállalkozásoktól, nem kell aggodalmaskodni az iparvállalatoknak, kereskedőknek. Immár számíthatunk arra, hogy teljes nyugalom fog urra lenni rajtunk és a rossz üzletmenetek egyszerűen megváltoznak. Az emberekben megint meglesz a vételekdv, a mitől a háború eshetőségétől tartva húzódtak.

Itt az ideje, hogy újabb a termékenyítő, áldásos komoly munka uralja ezt az országot, mert a hónapok óta húzódo bizonytalan állapotok ugyancsak elsorvasztották, megbénították szabad vérkeringésünket. Nem tudtunk, nem mertünk dolgozni olyan mértékben, a hogy szoktunk, a hogy tudtunk volna. Utunkban mindig egy hatalmas kérdőjel agaskodott, vajjon mit hoz a holnap, vagy a holnapután? Attól kellett tartanunk — és joggal — ha ma egy nagyobb akcióba kezdünk, nem-e tesz tönkre bennünket a másnapi új helyzet.

És így volt ez minden téren. A kereskedő nem mert előre nagyobb bevásárlásokat tenni, mert attól tartott, hogy a vételekdv híján minden a nyakán marad (minthogy így is volt) és jönnek a nagy fizetési terminusok, amikor nem tud eleget tenni kötelezettségeinek. Hisz ezen válságos hónapok alatt ijesztő mértékben emelkedett a fizetésektelen és esőlbekerülő cégek száma.

Most már sokkal optimisztikusabban foghatjuk fel a helyzetet, aggodalomra okunk nem igen lehet, azért felvehetjük munkánkat azzal a józansággal, melylyal együttal eredményes is. Az elcsüggedettek, a kétségbeesettek pedig nagy önuralommal és önfegyelmével ismét a jövőbe vetelt szilárd és tántoríthatatlan hittel vegyék fel szerszámukat, pótolják szorgalommal és fokozott buzgósággal azt, a mit a válságos viszonyok folytán előállott helyzet nem engedett meg nekik.

Az egyik veszedelem elmúlt, most még hátra van egy másik. Az eleni csapásoktól óvjon meg bennünket az Ursten. Ha ettől is mentesek leszünk, ugy a föld is megfogja hozni a maga áldásos gyümölcsseit, lesz gabona, lesz jó és bő aratásunk. Gazdáinkra is felvirrad majd a megújulás napja. És ha bő termésünk lesz, akkor iparunk és kereskedelmünk is csak nyér hathatos támogatást és végeredményben az egész országra csak jólét fakadhat.

Reméljük a legjobbal. Az egyik rém után talán a másik rémöt is megszedadulunk.

Bizunk a jövőben, de egyben bizunk önmagunkban is. Elsősorban saját erőnkre támaszkodjunk. A mi szövés kitartásunk, lankadatlan munkakedvünk, fáradságot nem ismerő munkánk nyomán fakadhat az igazi áldás. Fel a tett erős termékenyítő munkára!

Törvényhatóságok az alkohol ellen.

Nálunk sajnos, félelmetes módon dühög a modern kor legnagyobb nyavalyája: az alkoholizmus. Vajmi kevés törvényt láthatunk ennek a megcsapantására; elenyészőleg csekély volt a buzgóság e téren, noha szomorú statisztikák tanuskodnak arról, hogy mily beláthatatlan károk előidézése a szesz, mennyi rettenetes kórság, undorító betegség megteremtője. Mennyire ássa alá az egészséges emberi szervezetet; mily romboló munkát végez abban; hogy tompítja az agyat; mint mellezi a lelket; minő veszedelmes szenvedélyek, zabolázatlan, vad indulatok fakadnak a nyolán; mily bárgyuvá, teletelenné, akarlagyengvé, félténné és gyávává, önmagával és a világgal meghasonlotta teszi a legjobb emberanyagot. És így tovább lehetne a végtelenségig felsorolni az alkoholosokozta rakéteket.

Válóságos manánakell kell tehát vennünk minden olyan törvényt, melyek csak némileg is hozzájárulnak az alkoholizmus nagyarányú és rohamos terjedésének megakadályozásához.

Feltétlen elismerés és végtelen hála illeti tehát egyes vármegyék törvényhatóságát, melyek rendeltetéleg kimondják, hogy a vármegyéjük területén vasár- és nagyobb ünneppapokon a kórsámkat és pálinkamérőket csukva kell tartani. Ilyen rendelet megcsejt-hetetlen, mert azt a célt akarják elérni, hogy czeken a napokon, a népet távolítsák az italmérőktől, épen azok a napokon, mikor pihenője van a munkás-elemnek, az aísobb néposztalynak, hol ijesztő mértékben grasszál az alkoholizációs szenvedélye. Igen helyes a pihenésnek szánt napokon kizárólag pihenő napokká tenni és ezt a mi sajátságos országunkban ugy lehet elérni, ha elzárják a nép elől az italmérőket.

Az államhatalom, melynek érdekei forognak kockán, nem hoz ily törvényeket, vagy rendeleteket. Az illetékes tényezők vajmi keveset törődnek azzal, hogy az értékes, használható, tetterős és munkaképes emberanyag pusztul, veszendőbe megy, teljesen elvesz a nemzet számára. Az egyes törvényhatóságoknak jut itt az a magasatos feladat, hogy idejekorán mentselek meg a még megmenthető polgárokat és főleg a jövő generációja mentes legyen minden alkoholosokozta metelyektől.

Mindenképp áldásos minden olyan rendelet és intézkedés (bár mily szigorú is legyen az), mely az alkoholizmus ellen irányul és megvan ama nagy értéke, hogy a népet szelidségre, vallásosságra szoktatja, megtartja valódi ézésében, nem vonja el a komoly és családlentató munkától. Ha nincs italkiméző vasárnapon: van templom. Van olvasókör.

Az államhatalomnak emel a kérdésnél teljesen mellőznie kellene a rideg üzleti szempontokat és bolcs meg humánus törvényekkel támogatni egyes törvényhatóságok nagybecsű rendeletit. Azon ideális celnak kell a kormányzat előtt lebegnie, hogy a fajfenntartó elem megmentéséről van szó és ha sikerül a nagy tömegeket a tisztességes munka terén megtartani, sokat fog nyerni az állam, a nemzet, mert önzertcs és józan polgárai hathatósan fognak hozzájárulni az ország lendületes fejlődéséhez.

IRODALOM.

Új egyházzenei szaklap.

Luspay Kálmán egri rk. tanító, okl. kántor és ifj. Buchner Antal esztergomi főszekesgyűlési karnagy szerkesztésében „Katholikus Kántor” címmel új szaklap indult utnak Egerből. Már több szám jelent meg belőle. — A szaklap tartalmában sok mindent fölöl — szép cikkekben foglalja közre a kántori illetmények rendezésével, nyugdíjgyűgyel, az orgonálás művésztével, az egyházi énekek gyakori hibáival, legújabb számban felhívja a kántorokat a Szegeden tartandó kántori kongresszusra stb., azonkívül minden füzethez kotta mellékeltek közül a most készülendő új gyakorlatos, új szerktáros, új énektároló a melybe sok híres kántor és tanító dolgozik, így Csikmegeyéből is egy nagy tudás, szép tehetségű kántor: Büky Kálmán. — Mivel a szaklap a kántorok orsz. egyesítelésének a nyugdíj szövels. hivatalos közlönye, tehát mintegy összekötő kapocs a kántorok között, méltán megérdemli a támogatást, pártfogást. Mutatvány-számot szívesen küld a szerkesztőség.

Ez alkalommal megemlítettük még valamit! Ha jól emlékszünk b. e. Korodi M. pléb. is vetett volt fel egy eszmét egy lapban „Csiki Cancionale” címmel, a mely oda irányult, hogy gyűjtsük össze a régi Mária és más énekeket, hogy ne menjenek feledésbe azon régiségek, melyeket a még élő öreg kántoraink öríznek vagy szerettek. Ne halogassuk tehát (ha még nem kész) a gyűjtést, a csokor összeállítását, mert egyre ritkulnak a sorok s ha kihálnak jó óregekünk, bizony sok szép és régi dallamú énekek vesznék ki s tűnnek el a székelylődről. (Q.)

„Közérdek” címen új heti újság indult meg Vácotól. A „Beszélő”-től ilyen hangokat hallattak:

... Hígye el mindenki, hogy írásainkat önzetlenül a szívünk sugallja... Hogy amit a város és a járás érdekében helyesnek találunk, arról sohasem alcsuzunk... Törhetetlen akarati, makulatlan becsejtlet fog kísérni utunkon, a melyről előre tudjuk, hogy nem rószáligenel át vezet... És mi mégis nekiindultunk! Megyünk előre, toronyirányában, uttalan-utakon... Megyünk törhetetlenül!...

Jó ide szögezn-e sorokat. A sajtó felől — a vidéki lapkiadók gyűlése alalmából más szlelek fultak. „Nincs közérdek, csak özlet” — ez volt a jelszava a tanácskozásnak. És tudjuk, hogy a vidéki sajtó igen nagy része ebben a szellemben dolgozik.

Azért esik jól nekünk ideírni a „Közérdek” nevét

Esküdtészi tárgyalások.

Junius 2-án, hétfőn kezdődött meg a nyári esküdtészi ciklus, a melynek első tárgya Bajna György dírtói lakós porujtásos bínpüpe volt. Ezen a napon az esküdtök verditket nem hozhattak, mert a kir. törvényszék végzőssel szüntette meg az eljárás tekintetét arra, hogy azon bínpüpe a porujtási kérelemnek hely adhatott volna.

Küden, június 3-án tárgyalás alá került Lukács János menaságújfalvi lakós bínpüpe, ki azzal volt vádolva, hogy Kóvid Istvánt minden előzetes szóváltás nélkül bieskával úgy mellen szurta, hogy az negyed órai vergődés után meghalt.

Az esküdtök — kiknek verditkjét, Laez János nyug. kántorintó, mint főnök hirdette ki — bínsnök mondották ki halálát okozó súlyos testisértes büntetésben, s ezért a kir. törvényszék őt hat évi fegyházra ítélte.

A tárgyalást Kovács Lajos kir. törvényszéki bíró mint elnök vezette, szavazó bírák voltak Báldi Aurél kir. törvényszéki bíró, és Szopos Lajos kir. törvényszéki albíró.

A vádat Jeney László kir. ügyész képviselője, a védelmet dr. Gál József ügyvéd látta el.

Folyó hó 4-én, szerdán tárgyalta az esküdtörbőség Szép István eszicszentimoni lakós bínpüpe.

Az esküdtörbőség elnöke: Kovács Lajos tszéki bíró, szavazó bírák: Báldi Aurél és Száva Antal. A kir. ügyész képviselője Jeney László kir. ügyész. — A védő: dr. Pál Gábor volt.

Tényállás a következő:

Szép István több társával Csatoszeg község mellett a mezőn túltette vasárnap délután az időt, hová a közeli koresmaból pálinkát vittek s ott pálinkáztak. Estefele a mező ősvényen haza indultak Szentsimonba csoportonként. Szép István, ki elől ment, a falu végén revolverrel lőtt egyet, mire János Lajos és Virág Gellért utána futottak, elvettek revolvert s az előlbi az elvett revolverrel areul verte. Szép István, ki a dalukdás közben földre esett, felugrott, bieskót vett elő s ezzel János Lajost vállon szurta, ki nemokára összeesett és pár nap múlva vérmérgezés folytán meghalt.

A bíróság az esküdtök verditkjét alapján 5 évi fegyházra ítélte a vádlottat. Az ítélet jogerős.

Junius hó 5-én, csütörtökön Deák Imre gy. alfalvi lakós bínpüpe tárgyalta az esküdtörbőség.

Az esküdtörbőség elnöke Kovács Lajos tszéki bíró, szavazó bírák: Báldi Aurél és Szacsay Imre, a közzávd képviselője Jonev László kir. ügyész, védő dr. Pál Gábor ügyvéd volt.

Deák Imre szándékos emberölés kísérletével volt vádolva. Edes anyja, öz. Deák Lajosné az eladott endőjének vételárnyelotébe fizetett 1416 koronát közező kaptá s fia a vádlott a lakására kísérte, kerve anyját, hogy adjon neki a pénzből. Öz. Deák Lajosné ki 68 éves, keresetképtelen asszony, megtagadta fia keresetét teljesítését s csak 20 koronát adott azon kijelentéssel, hogy mikor meghal, ugy is minden a gyermeké lesz. A vádlott a kaptott 20 koronával egy kereskedésbe ment s ott revolvert vásárolt s másnap délben a megtöltött revolverrel ismét anyjától vett, újra pénzt kért s mivel anyja nem adott, elővette a revolvert s ötször anyjára lőtt. A sörtöt nem halt meg, hanem súlyos sérüléseket szenvedett. A vádlott, kit a esendőrök az eset után elfogtak, még másnap is azt hangoztatta, hogy ha nem hal meg, akkor karóval üti agyon.

Az esküdtök a vádlottat, bár meg védője sem kérte felmentést, nem bínsnök mondották ki, minek folytán az esküdtörbőség felmentő ítéletet kellett hozzon.

HIREK

— **Uj diplomás tanár.** Salamon Lajos főgimnáziumunk helyettes tanára a kolozsvári tud. egyetem a tanári oklevelet a napokban kiváló eredménnyel szerzett meg. A gyors sikerhez gratulálunk.

— **Doktor utrilusque juris.** Dr. Baróti Sándor, eszicszeredai kir. törvényszéki joggyakornokot múlt hó 24-én a kolozsvári tudományegyetem tanácsa a jogtudományok doktorává avatta.

— **P. Császár Elek** az erdélyi szent Ferencrendi szerzetesek provincialisa a csiksomlyói klastrom megvizsgálására titkárja kíséretében Csiksomlyóra érkezett.

— **Áthelyezések.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter, Gábor Gyula és Gál Erzsébet szépvízi tanító illato tanítónt Györgyóvárhegyre, Bazsa Forns szépvíz-kostolói állami tanítót pedig Gyimesfölsőlok-Sánta telekre helyezte át.

— **Eötvös-estély városunkban.** A Dal- és Zeneegyesület f. hó 4-én d. u. 4 órákor a polgármesteri irodában értekezletet tartott, amelyet a már egyszer említtük Eötvös-estély előkészítése foglal-

koztalt. A megállapodás szerint Br. Eötvös József a nagy író és politikus születésének 100-dik évfordulója alkalmából rendezendő emléktünnepség f. hó 14-én este 8 órákor a Vigadó színháztermében lesz a következő műsorral: 1. Magyarok imája. Eneklí az énekarok. Bucsi. Irta: Br. Eötvös J. Szavajja Zsögön Zoltáné. 3. Majus királynoje. „Szerettek én kicsi párom” dal: Nádasdy N. Béla című operettjéből. Előadja a zenekar. 4. Eötvös emlékezete. Mondja Kádár Ferenc főgimn. tanár. 5. Barcola Férfi-negyves. 6. A megfagyott gyermek; br. Eötvöstől, szavalt. Szerenád. Játsza a zenekar. 8. Népdalok. Eneklí a daikar. Belépődíjak tekintetével a hazafis jellegre: páholy 8 K oldalszék és támlászek első sora 2 K a többi ülöhely 1 K; állóhely 60 a f., karzat 30 f. A tiszta jövedelem a brassói hangversenyvel kapcsolatban fölmerült költségek lefedésére szolgál.

— **F. hó 5-én** csütörtökön este tartották a főgimnázium érettségizendői növendéki szokások érettségi bankettjüket az internátus ebédlőjében, hol a megjelent tanárok és az ifjak vilám beszélgetés közt töltötték az estét. Másnap 10 órákor mint régi sonyló diákok a sonyló gyogytemplomban hittanótanárk vezetésével ünnepléses háladáó istentiszteleten és Tedeumon adtak hálát Istennek 8 évi munkájuk eredményért.

— **A brassói dalárda jubileuma.** Dal- és zeneegyesületünk 35 taggal, dr. Ujfalusi Jenő, Zsögön Zoltán és Farkas Imre vezetésével ma reggel a 9 óras vonallal utazott Brassóba. A jubiláris ünnepek lefolyását jövő számunkban részletesen hozzuk.

— **Közigazgatási bizottsági ülés.** A vármegye közigazgatási bizottsága folyó hó 9-én hétfőn tartja rendes havi ülését, Fejér Sándor alispán elnökletével.

— **A Csiksomlyói Jótékony Nőegylet** f. évi május 31-én tartotta meg rendes évi közgyűlését, melynek rendjén előterjesztet titkári és pénztárosi jelentések arról tanuskodtak, hogy a szerény anyagi erővel rendelkező kis egyelet, miként harminc évi meghaladó fennállása óta rendszeres, ugy a lefolyt évből is különösen a karácsonyi és husvétii ünnepek alkalmából segélyt nyitott a munkaképtelen házi szegényeknek. Ezen a címen a múlt évből 64 koronát osztott ki és egy teljesen vagyonaltalan elhaltak temetési költségeire 10 koronát utalványozott. Ezenkívül a helyben alakult tűzoltóegylet felszerelési költségeire 20 koronával járult és a múlt évi erdélyi tornadói marostordái és szolnokdombokai károsultjainak a nevezett vármegyék alispánjai kezébe 100—100 korona segélyt juttatott. A közgyűlés a volt tisztikart és választmányt a következő évre újabb megválasztotta és gondoskodott arról, hogy az egyesület a nők választójogi világszövetségének folyó hó közepén Budapesten tartandó VII. kongresszusán, — melynek költségeire 20 korona adománnyal szintén hozzájárult, — képviselve legyen.

— **Csikvármegye gazdasági egyesülete** folyó hó 11-én a vármegyeházban XXXI. évi rendes közgyűlést tartja, melyen a szokások számadások, jelentések és költségvetések tognak tárgyaltni. Nagy érdekességet kölcsönöz az egyebeknt sablonos közgyűlések a T. Nagy Imre egyetli titkári ünneplése, mely nemcsak kir. tanácsossá történt kinevezése alkalmából, hanem azér is történik, mivel Imre bátyánk 30 év óta állandóan tevékeny titkára a csikvármegyei gazdasági egyesületnek. Az ünneplés titkárból csupán részleteket sikerült megtudnunk, mert Kis Ernő gazdasági felügyelő, ki a mozgalom élén áll, meg halletne önmaga előtt is titkolni azt, nehogy a nagy nyilvánosság a kebelbeli ünneplésnek ártson. Szó van fiztetéldíjról, arckép festésről és diszbeszédéről, melyet a gazdasági felügyelő is fog tartani stb. stb. és természetesen bankettől. A magunk részéről is szívóbb köszöntjük Imre bácsit.

— **Borszéklördő** hivatalos lördőorvosává dr. Kelen Jozsef, Előpatak volt lördőorvosa választott meg. Borszéklördőn újabb a Magyar érték- és hitelbank érdekkebre került, mely hatalmas arányban leicszti megynék e régi hírd, paratlan szépségű lördőjét. Dr. Kelen Jozsef lördőorvosi szakképzettségének a lördön hálás tér jut; igen sok új eszmével szolgált Előpatak fejlesztéséhez az ottan eltöltött 10 éves működése alatt. A lördőgy terén Kelen dr. egyike az uttóó szellemi munkásoknak.

— **Kirándulás.** A csikszeredai r. k. főgimnázium VII. oszt. tanuló f. hó 5-én Ivanyi Antal oszt. főnök és Brassai Karoly tanár vezetés alatt a Szent Anna-tóhoz tanulmányi kirándulást tettek. A menetesek csallakoztak még Szilávik Ferencné és Roth Elvira urlöhelyek, valamint Ébner Sándor kép. tanár és Hollanda János várdofalvi segédlelkész. Reggel 4 órákor az ifjuság a gimn. udvarán összegyűlvén vígan indult meg egy kellemesen eltöltendő nap reményében. Tuszad és Szent Anna közötti utra érve Ébner tanár elmagyarázta a Szent Anna-tó geograiai és geologiai sajátosságait. A jó kedvet a lapunk más helyén említett szomorú eset megromította. Hazafelé Sepsibükszádon Császár István ur kalauzolása mellett az üveg-

gyárt is meglekintették. Itt Dávid Gyula vendéglös szives előzékenységgel jutányos áron látta el az ifjakat, amiért e helyt is köszönetet mondunk neki.

— **Osztálykirándulás.** A főgimn. két (A. és B.) II. osztálya az oszt. főnökök: Dr. Csipak Lajos és Kádár Ferenc vezetésével a gazdasági iskola új épületéhez magyar és latin versenyeköl fűszerezett osztálykirándulást rendezett a mai napon.

— **A csikszeredai községi polgári leányiskolában** az 1912—1913. iskolai év záróvizsgálatainak ideje és sorrendje: Junius hó 16-án d. e. 8 órákor róm. kath. hittan vizsgálat I—IV. osztályban: d. u. 2 órákor francia, 3 órákor ének- és zenevizsgálat I—IV. osztályban. Junius hó 17-én d. e. 8 órákor I. osztály: d. u. 2 órákor II. osztály vizsgálatá minden tantárgyból és a tornából. Junius hó 18-án d. e. 8 órákor III. osztály: d. u. 2 órákor IV. osztály vizsgálatá minden tantárgyból és a tornából. Junius hó 19-én d. e. 9 órákor „Te Deum”, d. u. 3 órákor záróünnepség. A záróünnepség műsora a következő: 1. Szép gyermekkor: Eneklí az iskolai énekarok. 2. Weber C. M.: Nyitány a „Büvös vadász”-ból. Zongorázza Grünwald Irén III. o. t. 3. Farkas Imre: Felhő galamb. Szavajja: Bíró Juliska I. o. t. 4. Huszka I.: A szív. Eneklí Neufeld Elza IV. o. t. 5. Schubert: Ständchen. Zongorázza: Lengyel Frida III. o. t. 6. Komoly. Monolog. Előadja: Marascikny Erna II. o. t. 7. Nádasdy N. Béla: Szerettek én kicsi párom. Eneklí: szentmártoni Kovács Ilona IV. o. t. 8. Beechoven: C. moll sonata. (Mondschein) Zongorázza: gyimesi Kovács Ilonka IV. o. t. 9. Endrődy Sándor: A gyermek. Szavajja: Kovács Ilonka III. o. t. 10. Zsögön Zoltán, Nádasdy N. Béla: Szabadságharc. Szavajja: Sándor Gizi IV. o. t. 11. Liszt F.: 11. Magyar rhapsódia. Zongorázza: Farkas Margit III. o. t. 12. Herodek—Kerner: Magyar dal. Melodráma. Szavajja: Kömény Brigitta IV. o. t. 13. Bücsübeszd. Tartja: Lőrincz Irma IV. o. t. A 9. és 12. szám alattiakat zongorán kíséri Nádasdy N. Béla zenetanár. Junius hó 20-án 8 órákor bizonyítványok, rajzok, kézi munkák stb. kiosztása. A vizsgálatok alatt a növendékek kézi munkái, rajzai és iskolai dolgozatai megtekintésre ki lesznek állítva. Minthogy a vizsgálatok nyilvánosak, ezekre a szülőket és érdeklődőket tisztelettel meghívja a tanestület.

— **Szűndel tanulmányutak** a Francia Svájcba és Anghába 1913. nyarán. I. Tanulmányut Angliába. Indulás Budapestről: augusztus 4. Négy ill. öt heti ut. Utazás a Rajnán, Köln, Amsterdam, Haga, Rotterdam felkeresése. Londoni ut (5 nap). Kirándulás Brüsszelbe (Ostende, Gent). Visszatauzás Párison át (3 nap). Visszaérkezés: szept. 1. ill. 8. Résztvevői: 300 K, (ill. 610 K). (A bússzeli kirándulás díja 80 K). III. Tanulmányut a francia Svájcba. Indulás Budapestről: július 16. Négy heti ut. Hegyi turák, Genf, Luzern, Zürich felkeresése. Külön kirándulások: I. Chamonix-Mont-Blanc. II. Berni felvidék. Résztvevői díj: 375 K. (A külön kirándulások egyenkint 30 K). Részt vehetnek a középiskolák felső osztályos, a felső keresk. iskolák tanulói (abituriensek is) és főiskolai hallgatók (utóbbiak külön csoportban). A tanulmányuton résztvesznek Ausztria, Hollandia és Németország középfokú iskoláiba járd tanulók is. Jelentkezés határidő: junius 15. (Jelentkezéskor 100 K küldendő a vezetőnek, a többit július 3-ig kell fizetni). Vezető: Makoldy Viktor áll. főgimn. tanár (Budapest, II. Margit-kört 5/B. III. 5.), aki bővebb felvilágosításokkal szolgál (Válaszbélyeg). — Nagyon komolyan figyelmébe ajánljuk a csiki szülőknél ezen kirándulási tervezeteket. Itt a keleti hegyek mögött bizony be kell valának: sok tekintetben hátra vagyunk s ennek talán nem utolsó oka, hogy az ifjuság, a leendő intelligencia, nem szokja meg az utazást s később nem él lelkeben a vágy: járni a külföldet, nyelvet tanulni, látni és tanulni s a kintszerzett kincset itthon kamatoztatni. Pedig teszem azt: nyelvtudás nélkül, hiába: vakok vagyunk. Azért, akinek anyagi föltételti megengedik: igen jól teszi, ha gyermekét ilyen utra küldi.

— **Belefulladt a Szent Anna-tóba.** F. hó 5-én a Szent Anna-tóhoz több környékbeli intézet ifjusága tanulmányi kirándulást tett tanári vezetés mellett. Ezek között volt a kezdőväsárhelyi főgimnáziumnak mintegy 130 főből álló csoportja. Ezekre azonban a kirándulás szomorúan végződött. Amidőn a csoport a helyszíntérre érkezett, a vezető tanár elmesélve a tóhoz fűződő mondatok, komolyan óvta az ifjakat: lördés esetén 5 méternél bennbe nehyg senki merészkedjék. Azonban J a n c s ó Á k o s VI. o. tanuló, ki úgy látszik, nagyon is bizott erejében, a figyelmeztető tilalom ellenére tovább halott a tóba. Szerencsétlenségére 1 Par perc múlva — bar társai közül kettő segítségére

sietett — a hullámok elnyeltek. Az esetről a tuzsádnádúri igazgatóság jelentést tett a szolgabírósnál.

— **Hálózás.** Tamás Imre csikuszadi kiérte-mült róm. katli. tanító, életének 54., boldog házassá-gának 31-ik. tanítóságának 20 éve után nyugalmi 4-ik évében, az isteni gondviselésben megnyugodva, sokszor megújult nehéz betegség folytán a végszent-gésben részeseülve, folyó hó 4-én. hajnali 2 óraker halhatatlan léltét visszaadta teremtőjének. Temetése folyó hó 7-én volt.

— **Kamarai közgyűlés.** A marosvásárhelyi keresk. és iparkamara május 30-án közgyűlést tartott Bürger Albert alelnök vezetésével. Jelentes tétetett a m. kir. honvédség és a közös hadsereg bakancs szükségleteinek a kerületbeli kisiparos csoportoknál történt megrendelése körül tett előnki intézkedésekről. A székely kisiparosok ezáltal jelentékenyebb mennyiségű bakancs készítésére kapnak megbízást. Tudomásul vette a teljes ülés, hogy a keresk. kormány a nagydísznödi posztosztóvó szakiskolánál internátust nem létesíthet, de utasította az iskola igazgatóját, hogy a tanulók jobb elhelyezéséről és felügyeléről gondoskodjék. Bizottsági javaslata kijelölte a 600 koronás külföldi tanulmányúti osztályra ajánlandó iparosokat és a 100—100 korona jutalomban részesítendő ipari munkásokat s a keresk. miniszter döntése alá terjeszté. Tudomásul vette, hogy a tavaszi ism. sorozáson összesen 210 székely fia nyert mesterségre helyezést, hogy a közgazdasági vitacéladások során Csiszár Lajos építész, kamarai tag, az ipar és kereskedelem megerősödésének akadályai Magyarországon emiatt történt meg gyakorlati értéki értekezését. Laszlo Gyula min. úrkar jelentése alapján a vidéki göpöntök érdekeltiségenek óhajára elhatározták, hogy Székely-udvarhely, Sepsiszentgyörgyön és Csíkszeredában is rendeznek vitateleket. A vasúti teli menetrend módosítására javaslatot terjeszt a teljes ülés a keresk. kormány elé. Indoka, hogy a május 1-én beállított gyorsvonat nem elégítette ki a hozzáfűzött várakozást s a többi vonatok menetrendje is hátrányosan befolyásolta. A javaslat gerince az, hogy a gyorsvonat két órával későbbben indítassék Marosvásárhelyről és kettővel korábban térjen vissza Budapestről. menetsebessége is növeltessek úgy, hogy az utat Marosvásárhely és Budapest között 12 óra alatt megtehesse. Továbbá a gyorsvonat Tovis—Aradon át közlekedjék, hol a pálya szabadabb és nyerjen csatlakozást menet-jövet a finnei gyorshoz. Főszempon-tok meg, hogy Brassóhoz, Szarhelyhez, Szászregenzhez, Gyergyószentmiklóshoz és közelvidékhez is könnyebb csatlakozása legyen a többi vonatoknak. A nagyjelentésű módosítás érdekében szélesebb körű mozgalmat indít a kamara, mert a Székelyföld közgazdasági érdekeire előzárhatatlanul szükséges annak kerestelvitelére. Több megkeresés kapcsán lépéseket tesz a kamara a munkásbiztosítói törvény revíziója érdekében is. Arkos község huszársági szabályrendelettel módosítást járult Örvendetés tudomásul vette, hogy a keresk. miniszter az érdekeltiség sürgetésére a székelyudvarhelyi—csikszeredai vasút megépítésére vonatkozólag kedvező kijelentést tett. Örömmel járult Dr. Bernady György udvari tanácsos, főispán, miniszteri biztos azon kezdeményezéséhez is, hogy a posta kincstár Marosvásárhely—Maroscsapó—Dicső-szentmárton—Medgyes között személy- és levélzállításra automobil-jaratot létesítsen. Több kisebb-helyi jelentőségű ügy lejártyalasa után a gyűlés véget ért.

— **A nők választójogi kongresszusáról** már tetünk említést. A meghívottak szükséges melletekkel most küldik szét. A ropant jelentős mozzanatra töltjük újolag olvasóinkat. A meghívó így szól: Meghívó a nők választójogi világszövetségének Budapesten 1913. június 15—20-ig a fővárosi vígadóban 27 ország küldötteinek, kormányzók, hatóságok és testáletk képviselőinek részvételével tartandó kongresszusára. A kulturáért, az emberiség boldogulásáért folyó hatalmas munkában való szíves részvételét kéri az előkészítő-bizottság.

Legyünk kereskedők! Szülők, tanulók figyelmeibe. A kereskedelmi testáletk küldöttsége felszólított Déri tanácsnoknál, mint a közoktatásügyi ügyosztály vezetőjénél és arra kértek, hogy a polgári iskolák növendékeit az iskola elhagyása alkalmával ügyelmeztessék, hogy a kishivatalnok pálya helyett válasszanak ipari és kereskedelmi pályákat, a melyeknek munkával és szorgalommal többlet lehet elérni, mint hivatalokban. A tanácsnok kijelentette, hogy oda fog hatni, hogy a kereskedők és iparosok óhajára valóra váljon.

— **Marosvásárhelyről** jelentik: A József kir. herceg Szanatóriumegyesület Marosvásárhely város meghívására június 1-én tartotta évi rendes közgyűlést Lukács György titkos tanácsos elnöklésével. A közgyűlést a városháza dísztermében Lukács György elnök emelkedett hangú beszéddel nyitotta meg. Azután köszönetet mond Ugron Gábornak és Bernady főispánnak az egyesület és szanatórium érdekében kifejtett munkásságukért és a felhozott érvek

előtt meghajolva, a saját és az igazgatótanács nevében kijelenti, hogy hozzájárul a harmadik szanatóriumnak Marosvásárhelyre való létesítéséhez. A határozatot a közgyűlés zajos helyeslése és lelkesedése mellett ilyen értelemben kimondja. Ezután Bernady vezetésével Lukács György és az egyesület vezetői megtekintették a város közönsége által te-ajánlott területet és azt az építés céljaira minden tekintetben megfelelőnek találták.

— **A balkáni állanok vizsálya.** A Gesov-kormány lemondása ismét komolyabba fordította a helyzetet. A bolgar kormányok állitilag azért nem akar továbbra is az ügyek élén maradni, mert belátta hogy a Szerbiával való békés megegyezésére alig van remény. Mint a balkáni szövetség egyik megteremtője, nem akar olyan akcióban résztvenni, amely ennek a szövetségnek rondbontóesetét volna maga után. — Hogy ezekből a hírekből mi igaz, azt természetesen bajos meghatározni. A helyzet mindenesetre meg komoly, annál is inkább, mert a szerb és bolgar csapatok között Iszib mellett elég vörös összecsapás volt. Ezek az állandó csatározások természetesen mindenre alkalmasak, csak arra nem, hogy a vizsálykodó hatalmak között a feszült viszony nyithessék.

— **Hazabocsátás a tartalékosokat, de pótolják.** A király elrendelte, hogy az 1902—1905 évtartalékosokat és póttartalékosokat és a legtöbb kedvezményű más tartalékosokat kikélt annak idején a boszniai, hercegovinai és dalmatörzsi létszámfelemlések miatt behívták, elbocsátták és a mennyiben tartalékos legénységek rendelkezésre állnak, ifjabb tartalékosok és nem kedvezményes póttartalékosok által pótoltsanak. Ez a rendelkezés egyrészt arra vezet felő vissza, hogy a külső helyzet a boszniai, hercegovinai és dalmatörzsi csapatok létszámának leszállítását nem teszi lehetőségre, másrészt pedig arra az igyekezetre, hogy immár több hónap óta aktív szolgálatban lévő tartalékosoknak és póttartalékosoknak lehetővé tegyék hogy családjukhoz visszatérjenek. A régi tartalékos legénységnek csak a fiatalabb korosztályok megerősítése után fogják elbocsátani.

TARKASÁGOK.

Fürdőink mellözése.

Nálunk évről-évre olyasmit kell felfedezni, amit széles e világ civilizált lakói jobban tudnak, mint mi. Arról van szó ugyanis, hogy nekünk fürdőink is vannak. Ebben még nem volna semmi különös, sőt még abban sem, hogy ezek a fürdők vetelkednek, sőt némelyike messze túlszarnyalja a külföldi hasonló fürdőit. Csupán abban rejlik a megdöbbentően szomorú „különösség”, hogy a világ tud arról és tudomást vesz róla, csak mi magyarok nem tudjuk, helyesebben: nem akarjuk tudomásul venni. Miért? Semmiestre se azért, mert tán fürdőink nem bírnák ama természetes, elsőrendű gyógyító tulajdonságokkal, mint az idegenek, sem azért, hogy tán nálunk nem volna meg a kényelem, a sok fürdői attrakció, vagy drágábbak lennének külföldi társaiknál? Nem.

Egyszerűen azért, mert mi urak vagyunk, urak tétől-talpig. Mi gavallérok vagyunk a taipolt a teioig. Nekünk nem konvénál a magyar fürdő, mert itt idehaza vagyunk. Tőlünk hangos és vidám minden külföldi völgy és berek, erdő és tenger, vendéglő és kávéház. Itt szórjuk a mi drága pénzünket, itt költjük el a sok milliót, hogy a külföld lássa, minő gavallér nemzet vagyunk. Pedig pihienni, ozondu levegőt színi, fenyőillatos, pormentes helyen tartozkodni, jó vizet, iszapot, kénesorrást itthon is találani, mindent, mindent, a mit csak kíván valaki.

Már pedig egy összegben igen tekintélyes summa az, a mit honfitársaink nyaratszaka a külföldre eltelnek. Ez a hatalmas összeg valóban jól elkelne idehaza. De hát a mi régi betegségeink mindig kiújul, kifelé kell mutatni gavallérságunkat, idehaza meg a fogunkhoz verjük a garast, ha jötkönyságról, adakozásról, valami nemzeti ügy támogatásáról van szó. Idegenben két marokkál szórjuk a pénzt.

Ezt a témát hármaddig is hányortaljuk, nem fogjuk észreteríteni azokat, kik évről-évre csökönnyösen és következetesen kizárolják külföldi fürdőhelyeket kerestnek fel.

Már pedig egy ország hasztalan bővelkedik minden szépen, jobban, hasznosban, hol saját polgárai nem támogatják mindazt, a mi magyar: az az ország csigalassúsággal fog haladni minden téren, ott hasztalan várnak gazdagodást, vagyonszódást, a nép, a nemzet boldogulását és boldogságát.

A józan belátásnak kellene itt felülkeredni ben-nünk és meghozhatnók a nemzetnek ezt az áldozatot.

Leány kufárok.

A magyar társadalmi élethez olykor-olykor behu-bug a fiatal ártatlan leánykakkal való kufarkodás hablatudára és ilyenkor egy-egy pillanatra elkomoru-dunk, oltszárnyúkkéntünk. Panaszokunk nehéz időkör, mik ellenállhatatlan magunkkal sodorják a fiatal le-keket a bűn fortojába, aztán az események egymásra torlódnak az ily új szenzációkat teremti és segély kiáltásunk kimerül, belekered a legújabb társadalmi bajokba, miknek orvoslása sokkal előbbrevalóbb, sok-kal vészkiáltóbb és elfelejtjük a fiatal lelküket hány-jánkat félrelézni, a leánykereskedés aztán természet-

sen ome nemtörődömségünket hasznosan kiaknávva, újabb lendülettel nyor, mert földes lépéseket csinálva mindinkább tért hódít magának, míg nem kalfördre is elhatol. És ilyenkor, ha bekövetkezik a fűrdői szezon, ha a magyarság kalfördre tudu magyar lányok akjá-ha a magyarság magyar szót zongorézni és nem tudja róli hallja a magyar szót zongorézni és nem tudja hirtelenben, hogy jajjajongjon o me tümenyeje láttára avagy pedig az örömlöt utjongjon. Mert szó, ami szó, jól esik a magyar fölnek idögen országokban ödes magyar-banokot hallani, de mikor az idögen országok erkölcselenségi posványai magyar cikkekköl, magyar lányokkal vannak megtöltve, kell, hogy az igazán érzo szív megrázkodjék töl, kell, hogy az érdesedőn hangzó magyar szót megeszmörüljön, megundorodjon.

Annak is lehetne örülni, hogy gazdasági cikke-lyek oly óriási sikernek örvendenek, hogy még a külföldet is elárasztják velük, hogy uton, utfélen találko-zunk velük, de mikor a külföld csupán ama cikkekböl ismer benünköt, amely kín-velő és egész ma-gyarságnak az nem lehet valami örvendeti ösönyé, ezen már nem lehet, nem szabad oly könnyöden elsiklani.

Hisszen tesznek is nálunk elég intézködeseket, hogy meggátolják ome baj elharapözását. A rendör-ség is elég rigórozommal illözzi azokat a kufár lelke-séket, akik ilyen alapra építik, sajnos jól jövedelmezö kereseti forrásukat. Vannak ligák, egyesületk felállítva, miknek csupán az a céljuk, hogy utját állják ome nemzeti veszőnek.

Mindözekkel azonban még nem értünk cél-t, mert ome betegségeknek diagnözisa helytelenül van meg-állapítva. Itt hathatosabb eszközököl kell föllépni. A leánykereskedés még nem lesz elfojtva azáltal, hogy a velük kereskedöket megfenyítjük. Mert az, aki akarja adni magát, az mindig találhat magának egy-erüt: ha nem most hát később, ha nem ennek hát annak, de mindenesetre elfojja adni magát, mert a nyomorság belekergeti, az hajszojja bele a bűn fortojába.

A leánykereskedés mindig annak az országnak a gazdasági pangására vezetötel vissza.

Az Egyesült államokban, hol a kenyérkeresetnek tagosabb tere van, a leánykereskedeleme nem léphet fel olyan szédítő arányban, pedig ott is találkoznak annak ügyesen spekulálóbb veök, mint nálunk, de ott ezen a tereen fogyatékosabb az árú, ott ebböl nem lehet hetet kovácsolni, mert nincs aki előadja magát.

Nálunk azonban jöreszt a kenyérkereset hiány-ban, a gazdasági pangás következtében mindinkább nagyobb arányokat ölt ome legálisan kufarkodás.

Más irányba kell tehát térlni az övintezkedése-ket, nem pedig egyeltesditi és ölnökösdt jászani és ligákat felállítani. Gazdaságunkba kell több életet belevinni, azt az óriásit ránk nehezödt nyomort kell eltojtani, hogy ne lányaink legyenek ami legjobb és legkeresettebb export cikkünk.

KÖZGAZDASÁGI ROVAT.

Észszerien gazdálkodjunk.

Minden embernek természetszerű törekvése, hogy gazdaságának torgalmát emelje és szaporítsa. E cél-ból minden kínálkozó alkalmat igyekszik megragadni, a mit csak az észszerü meggondolás megenged. Fel-haszalja az időjárás változásait az általános vagy részleges mezögazdasági fordulatokat alakulasokat és legfökepen a jól és olcsó kölcsönt.

Apaink írtozták az adósságcsinálástól, a mi bi-zony nem is volt rossz szokás. Ma azonban már más a helyzet. Nem szűgyen, ha valaki adós, ha kölcsönt vesz fel és élnek is vele az emberek, talán még tul-gasban is. De ne vegyük azt, a ki könnyelműen, cellaiannul s talán igaz öknélkül csinál adósságot, nézzük azokat, akik számításal, észszerüleg, mondjuk hasznos és jövedelmezö befektetésre vesznek fel köl-csönöket! Ezt tapasztaljuk, hogy aki jól számított és megállapodott gondolkodó ember és olcsó köl-csönnel sikeresen emelheti gazdasági hozadékát, a kölcsön csak hasznura válik.

Sajnos azonban, sokan vannak, a kik tervszerü-leg és célúdosan vesznek ugyan kölcsönt, de már helyes számítás nincs a munkában. Egyszerűen mennek első gondolatuk után, vagy másoknak netán si-került, de az ő körülmények között nem alkalmaz-ható példa után és igen gyakran a szerlelet elszar-porodott ügynökök rábeszélésére hallgatnak.

A legnagyobb és leggyakoribb elhibözött szá-mítást a konverziós ügyleteknél találjuk.

Soha a konverzió nem volt olyan felkapott, mint ma, a mi különben az alacsony kamatlábon biztos magyarázatot lel. Divalt lét a konverziólas, vagy leg-alább magasabb kamatu kölcsönök oltsobba való atalakítása. Ez a divat aztán áldozatokat követel és a ki számítás nélkül konvertál, könnyen ráfizethet a konverzióra! mert bizony az nem minden körülmé-nyek között vezet hasznura, még ha úgy látszik is, hanem helia határozatlan ráfizetésre.

Hogy a lelkes konvertálóknak világosabban be-szélyek, egy példát állítok ide, a melynek iratai csak a napokban voltak kezeim között.

Egyik vidéki embernek volt egy vidéki pénzintézetnél egy 5000 és egy 2000 koronás kölcsöne. Olcsóbb kölcsön reményében nem régeiben egy fővárosi intézethez fordult és a mit kért megkapta, vagyis felvett 8000 korona külön jelzálog kölcsönt.

A takarékpénztári kölcsönök még nem voltak régi keletűek, úgy hogy a folyósítás alkalmával levont különféle takarékpénztári díjakat még külön-felebb bényeg, esetleg ügyvédi költségeket, minden-féle iratok beszerzésének költségeit, hogy úgy mond-juk, még ki sem heverte a kölcsön.

E kölcsönök visszafizetésre a fővárosi intézet teljesítette s mindkét kölcsön után 3—3 százalékos kártalanítási díjat kellett fizetni, a mi már magában véve 210 korona volt. A két kölcsön törlési enge-deyére, törési kérvényre ragasztott bélyeg és a tör-

és munkadíja lehetőleg mértékeltbb felszámítás mellett, kitélt 50 koronát. Vagyis eddig a rálizetés 260 korona.

Most jön a fővárosi intézet 8000 koronás kölcsönének bekebelezése, majd a leszámítás és ekkor 1/2 % értékesítési díj levonása. Ez mintegy 60 korona oly kiadás, melyet csak hosszabb lejáratú kölcsön nem érezhet meg, de hamarosan visszafizetés mellett, minden pénzintézetnél, úgy itt is fellélen veszteséget jelent az adóra nézve, az eddigi veszteség tehát 320 korona.

Még szerencse, hogy a fővárosi intézeti kölcsönnek nem voltak bélyegköltségei s a mellett kártalanítási díjat nem számított, a mely kedvezmény ha nem lett volna, még nagyobb veszteséget tudnék kimutatni. Mert az adós itt nem állott meg. Hall valamit olcsóbb pénzről beszélni, kapja tehát magát és visszafizeti a fővárosi intézeti kölcsönt akkor, mikor még meg megeddelt bele.

A legújabb kölcsönöt már ügyvéd csinálja. Tegyük fel, hogy az ügyvéd semmi közvetítési díjat nem számít, még ez esetben is mi lesz már a folytatás-otlói költség? Iratok beszerzése, kötelezvénybélyegző bekebelezési illeték, bekebelezési körüli bélyeg költség és munkadíj az ügyvéd számlája szerint legkevesebb kitesz 200 koronát. Tehát most már 520 koronára rugott a veszteség.

A legújabb kölcsön talán látszólag egy igen kevéssel olcsóbb kamatlábu, de feltételeiben sokkal hátrányosabb, mint a fővárosi intézeti kölcsön volt. Itt nem készpénzben, hanem 962 arfolyam értékű záloglevélben kapja a kölcsönt, mi a folyósítás alkalmával kerek 360 korona hiányzatot jelent.

Végeredményében azt látjuk, hogy attól az időtől fogva, mikor adós az első takarékpénztári kölcsönöt rendezte, a budapesti intézeti kölcsönt felvette, visszafizette és új kölcsönhöz folyamodott, szóval ezen nem is egy évi idő alatt 920 koronát fizetett reá a konvertálásra, tehát míg vagyoni előnyt akart szerezni, magát, családját és gazdasági állagát 920 koronával rövidítette meg, a mely igen nagy összeg olyan vagyonhoz mérten, a melyik csak 2000 korona kölcsönt bír el. Igaz, hogy talán a kevés kamat különbözetben némi kárpótlást kaphat, igaz, hogy utolsó kölcsöne első megterheléseit hosszú éveken át valamennyire elviselheti, de éppen olyan emberekről van szó, a kik nem jól számítanak, nem jól gondolkoznak s így szinte várható, hogy ha még olcsóbbnak látszó kölcsönt sejt meg rövid idő alatt

legújabb kölcsönét is visszafizeti és mindig csak további veszteséget okoz magának, míg utóljára arra a szomorú tapasztalatra jut, hogy míg ő vagyoni gyarapodást akar, addig rossz számmalással elkonvertálta az egész vagyonát.

Az emberek olyan megmondhatatlanok! Hány-szor kell tapasztalunk, hogy az adóst nem is az olcsóbb kamatláb bízta, hanem személyeskedés, vagy ellenlábasok. Valamért megharagszik és más helyről vett pénzből, dacból is visszafizeti kölcsönét, melyre pedig oly sokat költött és a melynek előnyeit csak ezután élvezhette volna. Kinek csinál kárt ugyan? A pénzintézet az ő legfőbbörz kis kölcsönének elvonását meg sem érzi, de megerzi ő a kárt. A ki vagyoni gyarapodást akar, ne felejtse soha szemé elől, hogy észszel dolgozzunk.

29-1-1913. végrh. szám.

Árverési hirdmény.

Alulirt kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közli, hogy a csikszeredai kir. járásbírósnak 1910 évi V. 232. számú végzése folytán Dr. Csöd András ügyvéd által képviselt Gótsihaber Mór világi lakos bejegyzett cég javára 74 kor. s jár. erejű 1912. évi május hó 15-én fogatosított kielégítési végrehajtás folytán lefoglalt és 930 koronára becsült következő ingóságok u. m. téglá stb. nyilvános árverésen eladtak.

Mely árverésnek csikszeredai kir. járásbírósnak fenti számú végzése folytán 74 kor. 34 fill. lökékövetkező, ennek 1907. évi április hó 25 napjától járó 5% kamatai, 1/2% váltódíj és eddig összesen 82 kor. 10 fill. bérben bírólag már megállapított költségek erejű, végrehajtást szenvedő lakásán Csikszeredában leendő megtartására határidőül 1913. évi június hó 20-ik napjának délután 5 órája kiüzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igerőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítettség jogot tartanak, hogy amennyiben részükre a foglalás korában eszközöltetett volna es ez a végrehajtási jogkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéséig alulirt kiküldött írásban vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák.

Kelt Csikszeredában, 1913. évi május hó 27 napján.

Keresztes Gyula
kir. bír. végrehajtó.

468—1913. végrh. szám.

Árverési hirdmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.c. 102. §-ai értelmében ezennel közli, hogy a csikszeredai kir. járásbírósnak 1912. évi V. 349. sz. végzése következtében Dr. Köröndi Gyula b. pesti ügyvéd által képviselt Országos monografiái r. t. budapesti cég javára 110 K. s jár. erejű 1913. évi március hó 27-én fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 3100 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: lovak és kocsi nyilvános árverésen eladtak.

Mely árverésnek a csikszeredai kir. járásbírósnak 1912-ik évi V. 349. számú végzése folytán 110 korona lökékövetkező, ennek 1912. évi január hó 1 napjától járó 5% kamatai, 1/2% váltódíj és eddig összesen 57 kor. 90 fill. bérben bírólag már megállapított költségek erejű, végrehajtást szenvedő lakásán Csikszeredában leendő megtartására 1913. évi június 17-ik napjának délután 4 órája határidőül kiüzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet igerőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfozlattak és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Csikszeredában, 1913. évi május hó 29-ik napján.

Molnár Sándor,

kir. bír. végrehajtó.

Nagy üvegraktár

Tisztelettel van szerencsém értesíteni, az igen tisztelt házi asszonyokat, hogy a gyümölcs elrakási időnyére nagy üvegraktár rendeztem be és ott kapható mindenemű dunsztos, befőttes, ugorkás, ugy szintén ezekben a fajtákban légmentes zárófedéllel is kaphatók. Nagy választékot tartok még szép kerti golyókban is minden színben.

Tisztelettel:

Pototzky Andor.

KIADÓ

üzlethelyiség és lakás

Gál József takarékpénztári igazgató tulajdonát képező s a Kossuth L.-u. 6. szám alatt fekvő e m e l e t e s k ö h á z, melyben most

Niszel Fivérek cég üzlete van

folyó évi 1913. évi október hó 1-ére üzlethelyiséggel, lakással és az összes mellékkeliséggel együtt kiadó.

Legfinomabb,

elszakíthatlan, francia „Mimi” férfi gummi-övser, 1 tucat 2 kor. 50 fill., 2 tucat 4 kor. 50 fill., 3 tucat 6 kor. Pénz előzetes beküldés mellett portó 30 fill. — „HEZ” Budapest, VIII. Losonci-utca 13. sz. — Diszkrét szétküldés.

PARFUMERIE „HEZ” ILLATSZERTÁR

Háztartási, kozmetikai, kötszerészeti cikkek nagyraktárak, nagyban és kicsinyben. Budapest, VIII. Losonci-u. 13.

Reklámunk örjási eredménye
újabb reklámakcióra ösztönöz, melynek nyomán tisztelt közönségünknek még nagyobb előnyöket biztosítunk.

Ujabb előnyajánlatunk:

- 1 csoport 2 korona 50 fill. (19 drb.)
1 drb. üvegtégely francia arc- és kézfinomító
1 drb. francia szappan (bármely illatban)
1 üveg francia parfüm (bármely illatban)
1 üveg francia brillantin (bármely illatban)
1 könyv (60 lap) angol powderpapír
1 csomag dr. Heider-féle fogpor
1 drb. francia fogkefe (csontnyéllel)
1 csomag amerikai Shampoo hajmosópor
1 üveg valódi Johann Maria Farina kölnivíz
10 drb. szekrény-, ruháillatosító (francia Sachet-lap)
összesen 16 darab 2 kor. 50 fill. Portó 50 fillér.
Szállítások naponta eszközöletnek utánvét mellett. Négy koronán aluli megrendeléseknél portómegtakarítás céljából célszerű a pénz előre beküldeni (lehet bélyegekből is), így a portó 50 fill. utánvételes szállítással 84 fill. Csomagolási költséget nem számítunk. Tizenhat oldalas illatszertár és háztartási értesítőnkét kívánságra ingyen és bérmentve küldjük.

Johann Maria Farina Gegenüber dem Rudolfsplatz

csakis ez a valódi

Kölnivíz, kölnivíz-pouder és kölnivíz-szappan.

Kapható drogeriákban, gyógyszerárakban és illatszertárakban.

Ne tessék elfogadni Kölnivíz-szappant-vizet és pouder, ha nincs rajta az eredeti és egyedül valódi, de sokszor utánzótt JOHANN MARIA ARINA Gegenüber dem Rudolfsplatz. — Akkor sem kell elfogadni helytelen és utánzótt kölnivizet, kölnivíz-pouder és kölnivíz-szappant, ha az itt jelzett eredeti készítmény nem volna kapható az Ön lakhelyén, mert a világhírű cég képviselője **Holczer Emil Zoltán, Budapest VII. kerület, Szigetvári utca 16. szám.**

Egyszerű levelezőlapra azonnal válaszol és közli, hol szerezhető be az eredeti minőség.

Máma legjobb és legolcsóbb sörök csak a sörgyárban

kaphatók. — Gyártelep és Iroda:

Gál Ferenc

— gőzsörgyára Csikszeredán. Telefonszám 36. —

Madártani állomás Zsögödön.

Elvállalja magyarhoni madár és tojásgyűjtemények, vagy egyes darabok meghatározását, madarak szakszerű, természetű kitémését.

Megnyílt: 1912. évi október hó 1-én.

SZEMERE LÁSZLÓ

a zögödi Madártani Állomás tulajdonosa.

Figyelem!

„Hez” arcakréme 80 fillér. — „Hez” arcszappan 80 fillér. — „Hez” arcpor 80 fillér. 3 drb. bármelyikből egyszerre rendelve — a pénz előzetes beküldésénél bérmentve. Diszkrétan küldi Hez illatszertár Budapest, Losonci-ut 13. Nagy árjegyzékünk ingyen és bérmentve.

Fontos!

„Hez” Kölnivíz 1 üveg 50 fill. 3 üveg 1-30 fillér. Hez kölnivíz fél liter 3 K. Hez kölnivíz 1 liter 5 K 50 fill. Hez kölnivíz szappan 1 drb. 60 fill. 3 drb. 1-60 fill. A minőség elsőrendű voltaért felelősséget vállalunk. „Hez” illatszertár Küldi az egyedül: „Hez” illatszertár Budapest, VIII. Losonci 13. Nagy árjegyzék ingyen.

Kifogastalan minőségű tiszta erdélyi hegyi borok legjobb beszerzési forrása: Keleti L. szőlőbirtokos és bornagykereskedő Szászsebes

BORÁRJEGYZÉK:

	Árak III.-ként.	Saját termésű fajborok:	Árak III.-ként.
1912. Erdélyi asztali fehér ásványvízhez való,	K 65.—	O-Rizling jó zamatu, finom	K 100.—
1911. " " " " kellemes üdítő	" 75.—	O-Som (Furmint) kitünő, zamatos, erős	" 110.—
1911. Erdély, marosmenti, lágyabb, kitünő asztali, erős	" 85.—	O-Muskatály, kellemes illatu, zamatos, erős, csemegebor	" 120.—
1905. Pecsenyebor, palczozott, erős, zamatos	" 95.—	Vörös, ó-burgundi gyógyító halásu	" 100.—

Minta küldeményként legajánlatosabb 50—100 litret rendelni; 100 literen alul az árak literenként 2 fillérrel magasabbak. — Állandó összeköttetés esetén 30—90 napi hitelt nyújtok, jó tudósítás beérkezése után. A bort úgy a vevő hordójában, mint a magaméban szállíthatom. Utóbbi esetben az is utánvételeztetik, de annak 8 héten belül, kifogastalan állapotban bérmentve való visszaküldése esetén, a felszámított értékét visszatértem.

Arak pincémbe, készpénz v. utánvétel mellett. — Feltétlenül megbízható helyi képviselők, ügynökök ajánkozását kérem.

Nagyobb üzletkötés esetén hívásra felkeresem a vevőt személyesen is.

Kérjünk mindenütt Keleti-féle bort!

Kérjünk mindenütt Keleti-féle bort!

Cigányprimás!

Király Ernő

mulat ez a címe a legújabb rendkívüli sikeros humoros gramofon hanglemezeknek.

Azonkívül „Sokszor úgy szeretnék sírni”, „Futó bolond”, „Temetés volt a faluban” stb. Darabja 250 fill. E hanglemek eredeti felvételben kizárólag csakis

Wagner hangszerkirálynál

kaphatók. Budapest, József-körút 15. Alig használt nagy dupla hanglemek óriási választékban darabja 60 fill. Legelőszóbban javít. Árjegyzeket ingyen küld. Lemez csere.

Cselédelhelyező-intézet

Csikszereván. Főtéren.

Tudomására kívánja hozni a cselédkereső közönségnek, hogy leány- és férfi-cseléd szükségletét nála bejelenteni szíveskedjék.

Teljes tisztelettel:

A Cselédközvetítő Intézője.

Olcsó Butor

Csikszereva, Rákóczi-utca 36. sz.

Ajánlja a butorvásárló n. é. közönségnek elsőrendű fa- és vasbutor-üzletet

Elsőrendű butorraktár!

Üzlet átvétel!

Tudomására hozom a nagyérdemű közönségnek, hogy Szvoboda József-től (Szultán-féle sarok-üzlet)

Női- és Férfi Divatáru-üzletet átvettem.

Raktáron tartok férfi-, női divatcikkkel, cipőket, függönyöket, a női és férfi-divat összes cikkét a leggyorsabbtól a legkényesebb igényeknek megfelelően. Az olcsó árról és pontos kiszolgálásról meggyőződhet a n. é. közönség, ha vételkötéletezés nélkül is megtekinti.

Tisztelettel:

JAKAB GYULA.

Mátrai Ignác

órák, ékszerész- és gramofon-üzlete Csikszereván.

Ajánlja dusan berendezett és legújabb szerkezetű

Inga-Zenit-, arany-, ezüst- és Omega zsebórákat.

Állandó nagy raktár valódi drágakövi ékszerekben.

A legújabb és legtekélyesebb, tiszta

Gramofonok- és lemezekből

szintén nagy raktárt tart, és gyári áron lesznek árusítva.

Látszerészi cikkek nagy választékban.

Olcsó árak! —: Pontos kiszolgálás!

Nem mese!

Ha pattanása vagy szeplője van, a mi „Hez” esoda szappanunkkal el nem múlik. — úgy pénzt kötelesek vagyunk visszatérni. — 1 drb. „Hez” esodaszappan 250 fillér. 3 drb. „Hez” esodaszappan 7 korona. Használati utasítás hozzájár. — A pénz előzetes bekiütésénél portó 30 fillér, utánvételes küldésnél portó 84 fillér. Diszkrétan küldi: „Hez” állásért Budapest, VIII. László-utca 36. Nagy árjegyzékünk ingyen és bérmentve.

HIRDETÉSEKET

olcsó ár mellett felvesz a kiadóhivatalt.

POHARAS

Legjobb sör

a „Pilseni Ősforrás”

Egyedüli elárúsító hely:

Csikvármegye területén

CSIKSZEREDABAN

SÖR

özvegy Nagy Istvánné Zöldfia-vendéglője

hol mindennap frissen csapolva poharankint kapható.

Értesítés!

Tudomására hozom a n. é. helybeli és vidéki közönségnek, hogy raktárt tartok mindennemű

Cserépkályhák ből

Elvállalom mindennemű cserépkályha és takaréktűzhelyek felállítását, átalakítását és takarítását, továbbá fűrdőkádák és burkolatok kirakását fajenc porcellánból és minden szakmába vágó dolgokat pontosan és lelkiismeretesen eszközölök. Vidékre is kelő felvilágosítást nyújtok. Értekezni lehet MICHNA REZSŐ és VEJE cégnél Csikszerevánban.

A nagyérdemű közönség szíves pártfogását kérve, maradok tisztelettel:

LUKÁCS FERENC,
cserépkályhás.

Halló!

Hová, hává Gabi barátom!?

Halló!

— Kérlek barátom, Te nem tudod, hogy sietve kell menni az új szolid, elegáns

Szekely Ö. cég férfidivat és készruha-üzletébe

Ott szoktam állandóan mindennemű férfidivat szükségletemet beszerezni, mert meggyőződtem arról, hogy a legelőzékenyebb kiszolgálásban részesít, és mint új üzlet, mindennemű áru a legvalószínűbb és izlősebb.

— No és te édes Zolikám mit cipelsz abban a csomagban?

— Énis éppen Székelyhez igyekszem ruháimat festés végett, gallér, kézelő és összes fehérneműmet vegytisztítás végett viszem oda.

— Hogy hát Székely festet és tisztított is?

— Miaz! Te nemis tudod, hogy ő képviseli a Hires KOVALD céget Budapestről, aki mindent befest és kitisztít. —

— Ez igazán helyes és okos dolog, gyerünk az üzletbe; ezáltal énis Székely által fogom ruháimat festetni és fehérneműmet tisztítás végett Kovald céghez küldetni.